



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-38569-11

בפני כב' השופט ליאור ברינגר

1

1. ת"ז: [redacted]

תובע

נגד

1. ת"ז: [redacted]

נתבעת

2

3

פסק דין 2

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

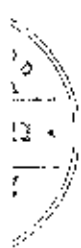
1. הצדדים הורים לשני ילדים משותפים: [redacted] ילידת [redacted]; [redacted] – יליד [redacted]. ביום [redacted] אושר בין הצדדים הסכם גירושין ומזון במסגרת תה"ס [redacted] בבית המשפט לענייני משפחה ב[redacted] (להלן: "ההסכם"), בו נקבעו מזונותיהם של הקטינים בסך של 5,000 ש"ח לחודש לכל אחד מהקטינים (להלן: "המזונות"), בצירוף הוצאות חריגות ואחרות כמפורט בסעיפים 17-22 להסכם.

2. ביום [redacted] הגיש התובע תביעה להפחית מזונות בה עתר לבטל את המזונות בהתאם להלכת בע"מ 919/15 או לחילופין בלבד להפחיתם ל- 2,000 ש"ח לכל ילד (סעיף 44 לכתב התביעה).

3. הנתבעת התנגדה לתביעה ובפיה שתי טענות:
א. ההסכם משלב כתובי הוראות שונות ומתייחס לשינויים רכושית, כגון: ויתורה של האישה על זכויותה לכתובה וויתורה על חלקה בזכויותיו הסוציאליות של התובע, כאשר ויתורה זה קשור קשר ישיר בסכום המזונות הנכות שנקבע (סעיף 4 לסיכומיה, עמ' 32 לפרוטוקול).

ב. לטענת האישה לא חל שינוי נסיבות מהותי ולפיכך אין הצדקה להתערב בסכום המזונות שנקבע בהסכם ולהפחיתו.

4. ביום [redacted] ניתן על ידי פסק דין בו קיבלתי את התביעה והפחית את המזונות ל-1,500 ש"ח עבור כל אחד מהילדים, כמפורט בפסק הדין (להלן: "פסק דין").



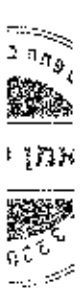


בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-38569-11 נ' [redacted]

בפני כב' השופט ליאור ברינגר

5. הנתבעת ערערה על פסק הדין וביום [redacted] התקיים דיון וניתן פסק דין על ידי ערכאת הערעור לפיו התיק יוחזר לבית משפט קמא אשר יידרש לטענות המערערת בדבר היות ההסכם מקשה אחת וינמק את סכום המזונות הסופי שייקבע על ידי (להלן: "פסק הדין בערעור").
6. בפסק הדין התייחסתי לטענת הנתבעת בדבר היות ההסכם מקשה אחת, דחיתי את הטענה ונימקתי החלטתי כאמור בסעיפים 4-5 לפסק הדין:
- "4. אשר לטענתה הראשונה של האישה, כי כל הוראות ההסכם שלובות זו בזו – אינני מקבל טענה זו.
- ראשית**, הצדדים קבעו בסעיף 32 להסכם כי: **"בהתקיים שינוי נסיבות מהותי יוכל כל צד לפנות לבית המשפט בעתירה להגדלת או הקטנת המזונות"**. מי שניסח את ההסכם הוא בא כוחה הנוכחי של האישה אשר בזמן עריכת ההסכם הוא ייצג את האישה בלבד (חוקה שאם טענת האישה הייתה נכונה, לא היות ההסכם כולל את סעיף 32 הנ"ל. סעיף זה מעיד כי הצדדים הבינו היטב שכוונת הקטינים אינם קשורים לרכוש וכי בהתקיים שינוי נסיבות מהותי ישנו המזונות (עמ' 36, 57 לפרוטוקול).
5. **שנית**, מפרוטוקול הדיון באישור ההסכם עולה כי בית המשפט פנה אל האב והקשה בדבר גובה המזונות שהתחייב לשלם לקטינים על-פי ההסכם ובתשובה לשאלת בית המשפט השיב התובע: **"אני מבהיר כי ידוע לי שסכום המזונות שהתחייבתי לשלם כמפורט בסעיף 17 להסכם הוא סכום גבוה ואני מתחייב לשלמו על בסיס העבודה שהכנסתי הנוכחית מאפשרת את התשלום"**. הדברים נאמרו בבית המשפט בנוכחות שני הצדדים וגם דברים אלה מעידים על כך שמזונותיהם של הילדים אינם קשורים לסוגיות הרכוש שהוסכמו בין הצדדים והם תלויים, בין השאר בהכנסותיו של התובע".
7. לאור האמור בפסק הדין בערעור קיימתי ביום [redacted] דיון בנוכחות הצדדים. למורת שנטל ההוכחה בעניין זה תוא על הנתבעת, התובע כיקש לנהל הליך הזכחית קצר (חקירות של 20 דקי לכל צד) בו יוכיח כי המזונות שנקבעו בהסכם אינם קשורים ותלויים בהסכם הרכושי או בויתור של הנתבעת על זכות כלשהי. התובע ביקש להראות כי הנתבעו לא ויתרה על זכויות כלשהן, אולם הנתבעת סירבה לכך. הנתבעת סירבה לחשוף עובדות נוספות כלשהן בבית המשפט, הכנתה לאמור בפסק הדין בערעור וביום [redacted] חזרה על עמדה זו, לפיה עליי להכריע בסוגיה על פי הראיות שהייתות בתיק ואין להוסיף על כך דבר.





בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-38569 נ' [REDACTED]

בפני כב' השופט ליאור גרינגר

8. חזרתי ועיינתי בכל הראיונות בתיק ולא מצאוני ולו ראייה אחת שיש בה כדי לתמוך בטענת הנתבעת ולשנות את פסק הדין.
9. בחקירתה הנגדית מודה הנתבעת שבהתקיים נסיבות מסוימות ניתן לשנות את המזונות עליהם הוסכם (עמוד 38 שורה 10 לפרוטוקול [REDACTED]).
- ככל והמזונות היו מהווים חלק מהחסדר הרכושי, לא היה מקום לשנותם גם לא בשינוי נסיבות כלשהן, כך שתשובת הנחבעת בחקירתה סותרת את טענתה כי ההסכם כולו מקשה אחת ואין לשנות את המזונות גם במקרה של שינוי נסיבות.
10. גם מהדיון שהתקיים בערכאת הערעור עולה שהמשיבה לא עומדת על כך שמדובר בהסדר רכושי, כאשר בית המשפט הציע שבסק תדין יתזור לערכאה הדיונית ובניתיים התובע ישלם מזונות זמניים 5,000 ₪ לחודש ל-2 הקטנים (2,500 לכל הטיף) הנתבעת הסכימה לפרוטוקול [REDACTED] עמוד 14 למעלה).
- מדוע? הרי ככל שמדובר במקשה אחת, כלומר שהמזונות הם חלק מהחסדר הרכושי, אין סיבה להפחית אף לא שקל אחד מהם, גם אם חל שינוי נסיבות מהותי. אם כך, אם המזונות הם חלק מהחסדר הרכושי, מדוע הסכימה הנתבעת להפחיתם, ולו באופן זמני שהרי לשיטתה היא ויתרה על רכוש/זכויות כנגד תשלום המזונות. אם כך, אינו סיבה יש להפחית את המזונות ולו באופן זמני?
11. הנתבעת טוענת טענה סתמית לפיה ויתרה על זכויות סוציאליות אולם היא מסרבת לקיים ביורר אמיתי של טענה זו, כאשר התובע מוכן ומבקש לחשוף את המסמכים הרלבנטיים ולהראות שהיא לא ויתרה על מאומה.
12. הנתבעת טוענת שויתרה על כתובתה כנגד המזונות הגבוהים עליהם הוסכם. טענה זו לא גרשמה בהסכם על אף שמי שניסת את ההסכם הוא בייכ הנתבעת אשר נחר שלא להעיד על נסיבות עריכת ההסכם. מה שגרשם בהסכם בעניין זה הוא: **סעיף 33. עם סידור הגט תותר האשה על מזונותיה, כתובתה ותוספת כתובתה** - זהו ניסוח סטנדרטי, נהוג, מקובל ומופיע בכל הסכם גירושין ואין בכך כדי להעיד על ויתור אמיתי כלשהו במסגרת מו"מ רכושי. ללא בירור מעמיק וחשיפה נרחבת של העובדות לא ניתן לדעת אם הנתבעת התכוונה בשעתו לתבוע בביה"ד הרבני את כתובתה, לא ניתן לדעת אם הייתה זוכה בתביעתה ככל שהיתה מגישה כזו, ולא ניתן לדעת מה סכום הכסף בו הייתה זוכה אם וכאשר. התובעת לא פורטה בעניין זה ואף לא טרחה להעלות לעינות את בא-כוחה שערך את ההסכם ויכול היה להעיד לכאורה אם נושא זה עלה במו"מ ואם





בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-38569-11 נ' [REDACTED]

בפני כב' השופט ליאור ברינגר

- 1 סכום המזונות שנקבע קשור לכך. משנמנעה הנתבעת להביא ראיות שהיו אמורות להיות לכאורה
 2 לטובתה, שעה שיכלה לעשות כן ושעה שנטל הראייה עליה – תזקה שלו הובאה אותה ראייה (עדות
 3 ב"כ) הייתה הראייה פועלת כנגדה (ראה יעקוב סדמי, על הראיות, מרדית 2009 חלק רביעי
 4 פרק 21 סימן שביעי 7 ע' 1889).
- 5
- 6 13. לאור האמור לעיל לא מצאתי לנכון לשנות את קביעתי בפסק הדין בסעיפים 4 ו-5.
- 7
- 8 14. אשר לסכום המזונות שנפסק על ידי כפי שפירטתי בפסק הדין, מאז שנחתם ואושר ההסכם תל
 9 שינוי נסיבות מוחותי בהכנסות התובע, בתכנסות הנתבעת ובמצבו האישי של התובע, כמפורט
 10 בתרחכה בסעיפים 6-11 לפסק הדין.
- 11
- 12 15. משקבעתי שחל שינוי מהותי בנסיבות ומשעה שהצדדים חלוקים בדבר גובה המזונות שעל התובע
 13 לשלם, קבעתי שיש לבחון את הנסיבות החדשות ולפסוק את המזונות בהתאם לדין הנוהג היום,
 14 כאמור בסעיף 14 לפסק הדין.
- 15
- 16 16. ראשית, יש לומר שפסיקת מזונות אינה מדע מדויק, לא אלגוריתם ולא נוסחה מתמטית. פסיקת
 17 המזונות מתבססת על הנתונים שהוכחו במשפט ונקבעת על פי הפרמטרים שנקבעו בהיק
 18 ובפסיקה, אולם אין מדובר בהוכחה מדויקת של מספרים אלא יותר בהערכה, מדויקת ככל
 19 האפשר אבל עדיין הערכת. ראה לעניין זה בספרם של גריידי ושלם "מזונות ילדים – הלכה
 20 ומעשה" (כרך א', עמ' 6, 2019) עמוד 174ג', עמ"ש 21704-03-18, עמ"ש 41465-10-17, עמ"ש
 21 26409-10-18.
- 22
- 23 17. כפי שקבעתי בסעיף 12 לפסק הדין, צורכי הילדים מסתכמים ב-3,000 ש"ח בצירוף מדור. כבר
 24 פסקתי כי איני מקבל את סכום המדור הנוטען על ידי הנתבעת, לא כי איני מאמין לה אלא בגלל
 25 שאיני מוצא הצדקה לשכר דירה גבוה בסכום של 7,500 ש"ח בחודש. הנתבעת יכולה לשכור דירה
 26 בשכונה אחרת, פחות יוקרתית מזו בה היא בתרה, שלא לומר על שכירות דירה במקום אחר בגוש
 27 דן כמו רמת גן, גבעתיים, חולון, בת-ים, שם שכר הדירה זול בהרבה. לשם חישוב צורכי הילדים
 28 העמדתי את רכיב המדור כולו לרבות רוצאות המדור על סכום של 7,500 ש"ח מזה חלקם של
 29 הקטינים 40% כלומר 3,000 ש"ח (הערה: מסיכומי הנתבעת שהוגשו ביום [REDACTED], סעיפים 86-92
 30 עולה כי הוצאות המדור כולן מסיכמות ב- 2,205 ש"ח, מזה חלקם של הקטינים 40% שהם 882
 31 ש"ח וחלקו של התובע 15% שהוא 132 ש"ח. ראה לעניין זה האמור בסעיף 23 להלן).
- 32



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-38569

בפני כב' השופט ליאור בריינר

- 1 18. מהאמור לעיל עולה כי צורכי הילדיה מסתכמים ב- 6,000 שו לחודש כולל מדור.
- 2
- 3 19. הכנסות הצדדים דומות, כאשר הכנסת התובע 14,300 שו ושל הנתבעת 12,100 שו בחודש. משמע,
- 4 חלקו של התובע בכלל הכנסות הצדדים 54% ואילו חלקה 46% (ראה סעיפים 7-8 לפסק הדין).
- 5
- 6 20. כפי שקבעתי בסעיף 13 לפסק הדין, זמני השהות מתחלקים 65% הנתבעת ו-35% התובע.
- 7
- 8 21. על-פי בע"מ 919/15 בעיקרון ככל שזמני השהות וההכנסות שוות הצדדים נושאים בחוצאות
- 9 הילדים כל אחד לעצמו כאשר הילדים אצלו ואף אחד מהם לא אמור לשלם מזיונות לרעהו.
- 10
- 11 22. מכיוון שבמקרה הנוכחי אין שוויון התובע צריך לשלם לנתבעת. צרכי הילדים הם כאמור 6,000
- 12 שו לחודש ובכל שתי מתקנים שוויון בהכנסות ובזמני השהות בין ההורים כל אחד מהם היה
- 13 מוציא 3,000 שו כאשר הילדים אצלו (מדובר בהוצאות תלויות שהייה, כיוון שנוסף לכך קיימים
- 14 בהסכם תשלומים עבור הוצאות שאינן תלויות שהייה ואת אלה לא שניתי בפסק הדין, אולם
- 15 התייחסתי אליהן בסעיף 27 להלן).
- 16
- 17 23. כפי שקבעתי, מתוך 100% זמן שהות, הילדים נמצאים אצל התובע 35% ואצל הנתבעת 65%.
- 18 מכאן, שהילדים נמצאים אצל הנתבעת 30% זמן ילדו מאצל התובע. אם התובע היה לוקח את
- 19 הילדים אלו עוד 15% מהזמן וכולל זמני השהות היו נתאזנים.
- 20 המסקנה העולה מכך היא שהתובע צריך לשלם לנתבעת עבור אותם 15% מהזמן, שמתבטאים
- 21 ב-15% צורכי הילדים ובסך הכול 900 שו בחודש (6,000 שו X 15%).
- 22 לכך יש להוסיף את מחצית הפער בהכנסות הצדדים, פער של 8% (מסך 100% הכנסות הצדדים,
- 23 חלקו של התובע 54% וחלקה של הנתבעת 46%).
- 24 לפיכך, אותם 30% (פער בזמני שהות) אינם מתחלקים באופן שווה בין הצדדים אלא חלקו של
- 25 התובע 54%, כלומר: 6,000 שו (צורכי הילדים) X 30% = 1,800 שו X 54% = 972 שו.
- 26 זה הסכום שעל התובע לשלם לנתבעת כדי לאזן ביניהם את פערי ההשתכרות (למעט שווה) זמני
- 27 השהות.
- 28
- 29 24. אבל בכך לא די. כפי שכתבתי, כיום התובע צריך לפרנס שני ילדים נוספים. את הנתבעת זה לא
- 30 מעניין, לשיטתה עובדה זו הייתה צפויה בעת שחתמו על ההסכם. אינני יחזיק אם לידת שני הילדים
- 31 הנוספים הייתה צפויה אבל זה לא רלוונטי. זו לא הסיבה לפתיחת סכום המזונות לדיון מחודש.

11 *



בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-38569-11

בפני כב' השופט ליאור ברינגר

1 הסיבה היא בפשטות: מיום ההסכם משכורתו של התובע קטנה במחצית ומשכורתה עלתה פי 2.5.
2 משעה שהגעתי למססנה שחל שינוי נסיבות מתותי, לא אתגלם משני הילדים הנוספים שנולדו
3 לתובע. מבחינתי אין הבדל בין הילדים, כולם ילדיו של התובע ואת כולם הוא צריך לפרנס. נכון
4 שאין לי נתונים לגבי צרכי הילדים האחרים, אבל לומר שגידולם לא עולה מאומה, זה לא מקובל
5 עליו.

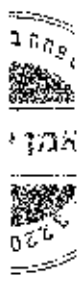
6 מה צרכי הילדים הנוספים, כמה מרויחה אמם, איני יודע כי הסגיה לא מנחות בגני ולא הוגשו
7 לי נתונים בלדון. עם זאת, איני מקבל את הטענה שזה לא מעניין וזה לא רלוונטי כאשר אני מוסק
8 את המזונות בתיק הנוכחי. לפסיקתי יש השלכה גם על ילדיו האחרים של התובע. לתובע משכורת
9 אחת ממנה עליו לפרנס את כל ילדיו ולפיכך ככל שישלם מזונות גבוהים יתר על המידה לחלק
10 מהילדים, סביר להניח שהתוצאה תהיה פגיעה באיכות החיים של ילדיו האחרים.

11
12 25. מהאמור לעיל עולה שלכאורה עלי להפחית מהכנסתו הפנויה של התובע ולו סכום כלשהו, אפילו
13 נמוך מאוד על דרך אומדנה. למרות זאת לא עשיתי כך ולא רק שלא הפחיתתי מהסכום אלא אף
14 הגדלתי משמעותית את סכום המזונות שעל התובע לשלם, מעל התוצאה אליה הגעתי (972 ש"ח)
15 כמפורט בסעיף 23 לעיל.
16 ייתכן ששגיתי בכך.

17
18 26. מדוע אם כן הוספתי לסכום המזונות והכנסתי על התובע?
19 הסיבה היא כפי שאמרת, פסיקה מזוונת אינה מדע מדויק לדעתך. חשבתי על כך שכאשר הילדים
20 נמצאים אצל האם יותר זמן מאשר אצל האב (לא הרבה יותר אבל בכל זאת יותר), הדבר אינו
21 מתבטא רק בכסף.
22 המשאב תיקר והקשה ביותר שהורים נדרשים להקצות לילדיהם הוא תשומת הלב והזמן. לפעמים
23 קל יותר לשלם כסף למישהו אחר כדי ש"יעסיק" את הילדים ויהיה איתם. השעות עם הילדים
24 מושמעות להיות איתם ממש, להקשיב להם, לשוחח איתם, לשחק איתם, לבדוק ולהשגיח
25 שמילאו חובותיהם לבית הספר, להיות ערני לקשיים שמתעוררים אצלם, כל אלה ועוד לא
26 מתבטא בקבלות ובחשבוניות שניתן להציג לבית המשפט.

27 27. נהודה נוספת שלקחתי לתשומת ליבי היא שבהסכם התובע לא הוייב במחצית חושים ועלויות בית
28 הספר. על פי סעיפים 93-106 לסיכומי הנתבעת, היא משלמת כל חודש כ-1,800 ש"ח עבור הוצאות
29 הילדים בגן סלפונים סלולריים, חוגים, ביטוחי בריאות, מתנה אימונים, טיול שנתי, רב-קו, סל
30 תרבות, תשלומי חורים לבית ספר והשאלת ספרים. ככל שהוצאות אלה היו מתחלקות בין
31 ההורים בחלקים שווים, היה חלקו של הבעל מטתכם בכ-900 ש"ח (מכך יש להפחית את קצבאות
32 המל"ל המשולמות לאם עבור הילדים, תקצבאות השוטפות והחד שנתיות).

33



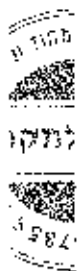


בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-38569 נ' [redacted]

בפני כב' השופט ליאור ברינגר

- 1 28. לכן, בהתחשב באמור לעיל, מצאתי לנכון להעמיד את סכום המזונות על 3,000 ₪ לחודש, למרות
 2 שמבחינת החישוב החשבונאי אפשר והתוצאה צריכה הייתה להיות נמיכה יותר.
- 3
- 4 29. טענה נוספת לנתבעת. לשיטתה איני מוסמך לפסוק מזונות פחות מ-4,000 ₪ בחודש מכיון שזה
 5 הסעד שחב העובע.
 6 איני מקבל טענה זו. כפי שרשמתי לעיל, התובע מבקש לאיין את המזונות ולשיטתו אינו אמור
 7 לשלם לנתבעת מאומה עבור מזונות הילדים. לחילופין, התובע מבקש לקבוע מזונות בסך 2,000
 8 ₪ לילד (אני פסקתי 1,500 ₪ לילד).
- 9
- 10 30. בכל הכבוד לצדדים, הם השאים לטעון כפי רצונם, אולם כאשר ביהמ"ש פוסק את המזונות הוא
 11 רואה לנגד עיניו גם את מי שלא נמצאים באולם ואינם טוענים מאומה – הילדים. בתביעת מזונות
 12 ביהמ"ש אינו מגביל בפטיקתו בסכומים בהם נקבו הצדדים או מי מהם. שעה שמדובר בצורכי
 13 הקטינים (להבדיל מתביעה כספית בגין מזונות עבר) על ביהמ"ש לפסוק על פי שיקול דעתו כאשר
 14 טובת הקטינים בראש מעייניו וגם אם התובע היה מנסח את הסעד המבוקש באופן שונה מסקנתי
 15 לא הייתה משתנה. נניח שהתובע היה מנסח את סעיף 44 לכתב התביעה כך שהוא מבקש להפחית
 16 את המזונות עד למקסימום של 4,000 ₪. האם אז לשוטר הנתבעת בית המשפט כן היה מוסמך
 17 לפסוק 3,000 ₪? האם על כך יקום או ייפול דבר?
 18 איני סבור כך. התובע ביקש לבטל את המזונות או לחילופין להפחיתם ל-4,000 ₪. משהגעתי
 19 למסקנה שיש מקום להפחתת המזונות איני סבור שתוצאת פסק הדין צריכה להיות 0 או 4,000
 20 ₪ וכך בלבד.
- 21
- 22 31. סיכומי של דבר, לאור כל האמור לעיל פסק הדין שניתן על ידי ביום [redacted] נשאר בתוקף, ללא
 23 שינוי.
- 24
- 25 32. כפסק הדין תייבתי את הנתבעת בהוצאות. הסיבה לכך היא שלטעמי הנתבעת התנהלה בחיסור
 26 תום לב כלפי התובע. התביעה לטעמי היא פשוטה מאוד: הורים לשני ילדים חונמו הסכם בו קבעו
 27 מזונות ברף גבוה מהמקובל. במשך מספר שנים הבעל שילם את המזונות כמוסכם עד אשר פיטר
 28 מעבודתו, היה מובטל תקופה ואחר כך מצא עבודה חדשה כשכר נמוך יותר (עדיין שכר גבוה
 29 מחממוצע במשק). התוצאה היא שהיום הוא מרוויח פחות והיא לעומתי, מרוויחה יותר. מה יותר
 30 פשוט מזה? זהו שינוי נסיבות קלאסי, כאשר השינוי הוא מהותי ומשמעותי ביותר. ככל שהתובע
 31 ימשך לשלם את המזונות עליהם מוסכם, ימצא שמתוך 14,000 ₪ הוא משלם לנתבעת 10,000
 32 ₪ בחודש (בצירוף מחצית הוצאות שונות) ואילו היא, תחזיק בהכנסות של 22,000 ₪ בחודש.





בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תלה"מ 17-11-38569-17

בפני כב' השופט ליאור ברינגר

- 1 הנתבעת לא כפרה בעובדות הבסיסיות – שכרו ושכרה הנוכחיים - ועדין טוענת שאין שינוי
- 2 נסיבות.
- 3
- 4 33. ניהול משפט לא אמור להיות קרב בין אויבים. בסך הכול מזוהר בשני הורים לשני ילדים
- 5 והתנהלות ביניהם צריכה להיות חוגגה ולהתקיים בתום לב. זכותה המשפטית של הנתבעת
- 6 לעמוד על טענותיה ולנהל את ההליך המשפטי, אולם משעשתה כן, עליה להבין שלהליך המשפטי
- 7 יש עלות כספית ומישהו צריך לשאת בה.
- 8
- 9 34. לאור האמור לעיל, אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע חוצאות משפט בסך 20,000 ₪ בצירוף
- 10 הפרשי הצמדה וריבית מהיום ועד התשלום בפועל.
- 11
- 12 ניתן היום, כ"ט אב תש"פ, 19 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.
- 13
- 14
- 15
- 16
- 17

ליאור ברינגר, שופט

18